Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 138. | Нинѣ: гр. Методія еп. Завтра: рим. Н. 4. по Сош. Марiѣ 4. по Сош. | Субота 20 червня (2 липня) 1892. | Всходъ сонця 4 г. 5 м.; заходъ 8 г. 2 м. Баром. 762 терм. + 29·0° + 11·2°. | Рôкъ II.

Рада державна.

Вчера наконець закôнчила комісія валютова свои нарады надъ предложенями валютовыми. Засѣдань вôдбулось вчера ажь два, а сполучена лѣвиця нѣмецка скористала зъ сеи нагоды, щобы показати свое невдоволенє зъ недавныхъ именовань въ користь Словенцѣвъ въ Стиріи. Коли именно прийшло голосувати надъ пятымъ предложенемъ (законъ о маючôй затягнути ся позичцѣ на управильненє валюты), заявивъ посолъ Штайнвендеръ, що вôнъ и его партія не можуть и не будуть голосувати за симъ предложенемъ, бо Нѣмцѣ не мають довѣрія до правительства въ наслѣдокъ того, що оно въ послѣднихъ часахъ протеґує Славянъ въ краяхъ альпейскихъ противъ Нѣмцѣвъ. По сѣмъ заявленю вийшовъ Пленеръ зъ своими приклонниками зъ салѣ, въ наслѣдокъ чого не стало комплету и треба було засѣданє перервати. Загально говорять, що выступленє Штайнвендера було маневромъ вымѣренымъ противъ Пленера.

По докладнôмъ обчисленю силъ комісіѣ показало ся, що она и безъ лѣвицѣ може остаточно ухвалити предложенія, бо все ще остає 25 голосôвъ за предложенями. О 3 год. по полудни скликано отже друге засѣданє и роблено всѣлякй заходы, щобы бувъ потрѣбный комплетъ. На сѣмъ засѣданю судьба предложеня зависѣла зовсѣмъ вôдъ Молодочехôвъ; най бы лишь оденъ зъ нихъ не прийшовъ бувъ на засѣданє, а комісія не могла бы була ухвалити дотычныхъ предложевь. Однакожь явило ся достаточне число членôвъ, явила ся и фракція Штайнвендера, не прийшла лишь партія Пленера. При голосованю ухвалено законъ о позичцѣ на управильненє валюты 17 голосами противъ 8. За симъ закономъ голосували такожь и Поляки въ выимкою пос. Краиньского, котрый не явивъ ся на засѣданю. Такъ само ухвалено такожь и законъ о конверсіи. Опôсля ухвалено предложеня и въ третôмъ читаню и выбрано пос. Щепановского референтомъ комісіѣ 16 голосами противъ 9. Фракція Штайнвендера голосувала за кождый разъ противъ.

Законъ о окружныхъ инспекторахъ шкôльныхъ въ Галичинѣ.

Вѣденьска ґазета урядова оголосила законъ зъ дня 8 червня с. р. о установленю окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ въ Галичинѣ и Володимиріи вразъ зъ Вел. княжествомъ Краковскимъ. Законъ сей звучить:

§. 1. Окружнй инспекторы шкôльнй мають бути установленй въ характерѣ державныхъ урядниковъ IX клясы ранґи. Міністеръ просвѣты може поодинокимъ окружнымъ инспекторамъ шкôльнымъ надати VIII клясу ранґи однакъ число тыхъ же не повинно перевысшати одноѣ третьои частины всѣхъ системізованыхъ посадъ.

Окружнй инспекторы шкôльнй, именованй зô стану учительского середныхъ шкôлъ и семинарій учительскихъ, можуть що до вымѣру ихъ платнѣ и квінквеній бути трактованй пôсля кождочасныхъ приписôвъ, обовязуючихъ учителѣвъ середныхъ шкôлъ. Въ тôй справѣ при именованю рѣшає Міністеръ просвѣты.

§. 2. Міністрови просвѣты прислугує право, рѣшуче именованє окружного инспектора шкôльного зробити зависимымъ вôдъ трилѣтнои, що найбôльше провізоричнои працѣ его въ тôмъ урядѣ.

§. 4. Окружнй инспекторы шкôльнй, занятй въ хвили, коли ся устава зачне обовязувати, можуть ще три роки лишитись на дотеперѣшныхъ становищахъ.

§. 5. Установленє окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ на пôдставѣ сеи уставы (§. 1 и 2) може наступити лише въ мѣру, якъ на се будуть зôзволяти конституційнй средства, вставлюванй що року до державного прелімінаря.

§. 6. Устава ся не нарушає въ нѣчôмъ дотеперѣшныхъ постановъ що-до вымѣру дієтъ и ричалтôвъ на кошты подорожи.

§. 7. Устава ся зачне обовязувати вôдъ 1 сѣчня 1893.

Першй загальнй зборы асекураційного товариства „Днѣстеръ“.

(Конець).

Послѣдною точкою зборôвъ були внесеня членôвъ. Проф. А. Вахнянинъ поставивъ таке внесенє: „Позаякъ рада надзираюча не могла ще поставити пропозиціѣ що до платнѣ директорôвъ и членôвъ комісіѣ ревізійнои, то уповажняесь єѣ, щобы вызначила сю платню, провізорично, для тыхъ функціонарôвъ зъ увагою на можливу ощадність.“ Внесенє се мотивувавъ бесѣдникъ тымъ, що выбранй зъ помежь членôвъ рады надзираючои директоры и члены комісіѣ ревізійнои мусѣли бы ждати на свою платню ажь до мая 1894 р. коли зберуть ся слѣдуючй загальнй зборы, бо хочь пôсля §. 97 статутôвъ рада надзираюча має право означати высоту платнѣ для сихъ функ-

ЯРИНА.

Повѣсть О. Г. Крашевского.

(Дальше.)

— Отже можу мати надѣю, що менѣ не вôдмовите?

— Борони Боже! Якъ лише Ярина схоче, — сказала мати — то берѣть єѣ въ имя Боже, а мы поблагословимо. Тôлько якъ я собѣ дамъ раду зъ весѣлемъ? — шептала тихо.

— Она и розумна и послушна дѣвчина — перебивъ отець — я о неи певный. Вжежь нѣхто не вôдкидає доброго, коли єму само въ руки пхає ся.

Въ тôй хвили Ярина явилась на порозѣ.

— А ходи но сюды, доню, — кликнувъ Кузьма — ходи но и скажи... Та по що єѣ й пытати?

Кузьма глянувъ на доньку и сплюнувши сказавъ:

— Або то она вже не знає, о що ходить? Ой, ой! не дармо ходила до васъ на хутôръ коровы доѣти.

И погрозивъ пальцемъ обоимъ.

— Тôльки вы, батьку, не думайте що злого, — перебивъ Бондарчукъ остро — не думайте! Ваша донька не знала бы нѣчого й до нинѣ, якъ бы я єй самъ бувъ вчора не сказавъ того, а до слюбу пôде зъ вѣнцемъ и красною стяжкою безъ сорому.

— Ну, то и за се хвалити Бога! — вôдповѣвъ старый — бо хочь бы то й якъ гарно кôнчило ся, а все таки марко тно бы було, що кепско зачало ся, а люде показували бы пальцями. Ану Ярино, кажи, або тебе...

— А я що маю казати? — И вôдвернула ся трохи до стѣны та все зъ укоса позирала. А мати додала:

— Кажи бо! Отъ клопôтъ, удає малу дитину.

— Отъ вамъ щасте лучає ся — говоривъ батько — добрй люде просять о васъ, то вжежь не дурна вôдмовити?

— Якъ кажете, такъ буде — шепнула тихо.

— Добре сказала, добре! — обôзвались обоє родичѣ.

— Та мы ту радимо — судимо, а що найпильнѣйше забули! — сказавъ Кузьма и вхопивъ ся за голову.

— Клопôтъ! — говорила Кулина по свому звычаю.

— Щожь вы забули? — спытавъ Остапъ.

— Ба! тажь панъ у дворѣ ще нѣчого не знає!

— Чей же не заборонить?

— Богъ его знає! — вôдповѣвъ Кузьма сумно, а Кулина додала:

— Отъ клопôтъ! Вже я знаю, що то буде клопôтъ.

— То моя рѣчь! — сказавъ скоро Остапъ. — Коли тôлько маю ваше слово, то по дальше поѣду до двора.

И вже збиравъ ся вêсти на коня, але така скора сватьба безъ сватôвъ, безъ чарки, безъ вôдповѣдныхъ промовъ якось не въ смакъ пôшла старому Кузьмѣ, котрый всѣ старй звычаѣ любивъ шанувати и не розумѣвъ весѣля безъ тыхъ вôдвѣчныхъ церемоній.

— Е! пождѣть лише, бо — сказавъ, задержуючи Остапа — а щожь бо такъ спѣшите ся? Въ дворѣ звычайно якъ у дворѣ, сплять ще на другій бôкъ. А намъ годѣ такъ розôйти ся, не запивши справы, безъ сусѣдôвъ, безъ всего.

— Обôйдемо ся, — вôдповѣвъ Остапъ, сумно спозираючи на Ярину — слово мы собѣ дали и досыть; а вамъ, батьку, коли до плуга взяли ся, то й на поле можна бы...

— Вы бо думаете, що я вже такъ зъ дуже пильнои потребы хотѣвъ ѣхати зъ плу-

ціонарôвъ, то всежь таки пôсля § 89 право установляти сю платню прислугує лишь загальнымъ зборамъ. Ту колізію далось бы теперь усунути лишь ухваленємъ повысшого внесеня. — Судя п. Харакъ звернувъ увагу на суперечнôсть сихъ параґрафôвъ и длятого просивъ комітетъ основателєвъ о ихъ поясненє.

Проф. А. Вахнянинъ пояснявъ значѣнє тыхъ слôвъ такъ: Рада надзираюча высказує свою гадку щодо высоты винагороды, а загальнû зборы або се одобрять або змѣнять.— Дръ Стефанъ Федакъ сказавъ, що зъ разу гадавъ комітетъ лишити сю атрибуцію лишь радѣ надзираючôй, але міністерство заявило, що треба се право лишити въ части и загальнымъ зборамъ. Деякû бесѣдники хотѣли змѣняти поодинокû слова въ тыхъ постановахъ, але позаякъ се було бы вже змѣною статутôвъ, тожь згоджено ся, щобы розумѣти гадку тыхъ постановъ въ сей способъ, якъ то выложили пп. Вахнянинъ и Федакъ. — О. Зенонъ Шухевичъ ставивъ внесенє, щобы платню директорôвъ ажь тогдѣ вызначити, коли буде дохôдъ зъ дѣланя товариства, и пôсля того доходу буде можна вызначити платню. — Дръ Мих. Король бувъ тои гадки, щобы цѣлкомъ надъ тою справою теперь не дискутувати, лишь щобы по першихъ мѣсяцяхъ дѣланя рада надзираюча скликала надзвычайнû загальнû зборы и тогдѣ пôсля доходу буде можна означити платню тыхъ функціонарôвъ. — О. Ал. Стефановичъ казавъ, щобы вызначити платню директорамъ, бо нѣхто не схоче за дармо робити. — Дръ Мих. Король поясняє, що тутъ не розходить ся о платню технічного директора, котрый буде вести цѣле дѣловодство, лишь о директорôвъ выбраныхъ зъ посередъ рады надзираючои, а тû чейже можуть пожертвувати свои труды якійсь часъ даромъ: Бôльшôсть членôвъ приняла, по поясненю дромъ Савчакомъ цѣлои справы, внесенє дра Короля а тымъ самымъ внесенє проф. Вахнянина упало.

Проф. Волод. Шухевичъ вносивъ, щобы товариство все й всюды, въ кождôмъ языцѣ уживало лишь фірмы „Днѣстеръ“, а не н. пр. по нѣмецки Dniestr. — Дръ І. Кормошъ запримѣтивъ на то, що то внесенє значило бы змѣну статутôвъ, до чого теперь приступити не можна; можна хиба поручити радѣ надзираючôй, щобы она на слѣдуючихъ зборахъ предложила въ сѣмъ напрямъ змѣну статутôвъ. Внесенє проф. Шухевича принято зъ поправкою дра Кормоша.

О. Погорецкій зъ Сокаля вносить, щобы, зъ огляду на характеръ товариства и на загалъ Русинôвъ, котрû пôдперли и будуть пôдпирати товариство, директоромъ товариства бувъ Русинъ. Зборы приняли се внесенє.

П. Корытовскій зъ Калуша вносить, щобы статью о. Ивана Негребецкого въ „Дѣлѣ“ про товариство „Днѣстеръ“ зъ моттомъ: „Нѣкчемный сей, хто не дбає про народнû институціи“ перепечатати окремою брошурою. Дръ Мих. Король заявивъ, що пôсля статутôвъ не можна ставляти позитивныхъ внесень, бо такû внесеня можна рѣшати ажь на слѣдуючихъ загальныхъ зборахъ. — П. Корытовскій вôдповѣвъ, що коли се не може бути внесенємъ, то най буде директивою для рады надзираючои. — П. А. Вахнянинъ бувъ противъ перепечатаня сеи статьѣ, бо она єсть полемічна, а се неконче було бы догôдно для товариства. — Дръ Олександеръ Кулачковскій бажавъ бы, щобы зборы взяли пôдъ розвагу внесенє п. Корытовского, котре буде директивою для рады надзираючои. Статья мусѣла бути полемічна, бо на жаль зложились такъ обставины у насъ. Коли полеміка була добре ведена, то можна єѣ ужити въ хосенъ товариства. Длятого бувъ бы за тымъ, щобы ухвалити таку директиву. — Дръ Мих. Король добачавъ въ такôй директивѣ недовѣрє для выбранои рады надзираючои, бо рада буде знати, що має зробити въ хосенъ товариства.

По промовахъ пп. дра Ол. Кулачковского и Корытовского, котрû обставали при своихъ внесеняхъ, поставивъ п. Вол. Шухевичъ поправку до внесеня, що рада надзираюча має выдати брошуру, де бы пояснено задачу и вагу „Днѣстра“ а не ухвалювати, якого змѣсту має бути та брошурка.

Дръ Дамянъ Савчакъ, котрый заступавъ предсѣдателя въ часѣ послѣднои точки порядку, заявивъ, що не пôддає внесеня п. Корытовского пôдъ голосованє, а лишь уважає єго и поправку п. Шухевича за директиву для рады надзираючои.

Позаякъ нѣхто вже бôльше не забиравъ голосу, закрывъ дръ Д. Савчакъ зборы довшою промовою дякуючи членамъ, що такъ численно зôбрали ся и высказавъ при сѣмъ радôсть, що гадка такъ довгû лѣта плекана нимъ и многими Русинами перейшла остаточно въ дѣло. Положенє политичне и суспôльне Русинôвъ — казавъ бесѣдникъ — не полѣпшить ся, доки не полѣпшить ся ихъ матеріяльный бытъ. Було богато клопоту, заходу и журбы при зôбраню основного фонду, але коли все закôнчило ся такъ свѣтлымъ успѣхомъ, єсть надѣя, що все пôйде добре. — Наконець подякувавъ ще й пос. Рожанковскій членамъ комітету основателєвъ за ихъ труды около заснованя сего товариства.

По загальныхъ зборахъ членôвъ товариства „Днѣстеръ“ зôбрали ся члены рады надзираючои въ великôй сали „Народного дому“, щобъ уконститууватись, и радили вôдъ години 5-ои до 9½ вечеромъ.

Зъ членôвъ явились пп. Бережницкій, Вахнянинъ, дръ Король, дръ Кормошъ, дръ Кость Левицкій, В. Нагôрный, І. Онишкевичъ, Рожанковскій, дръ Савчакъ, оо. Туркевичъ та Тороньскій, пп. Шухевичъ и дръ Федакъ. Не явились пп. Гурикъ, дръ Олесницкій, о. Подолиньскій, о. Ткачуникъ и Т. Стахевичъ. Изъ заступникôвъ були присутнû: дръ Калитовскій, дръ Олеськôвъ, дръ Сельскій. Не явились о Евг. Гузаръ и п. Ганинчакъ. На засѣданє прибули такожь: правительственный комісаръ, радникъ Намѣстництва п. Ґутъ, и заступникъ потаря п. Раставецкій. Проводивъ найстаршій вѣкомъ сов. Бережницкій.

Рада уконституувалась, выбравши президентомъ своимъ рад. Бережницкого (одноголосно), заступникомъ конс. радника о. Ал. Тороньского (7 голосами на 13 голосуючихъ, бо 6 голосôвъ пало на проф. Н. Вахнянина).

Директорами зъ посередъ рады выбрано дра Савчака (10 голосами) а дра Федака одноголосно. (П. Вас. Нагôрный не принявъ становиска директора зъ посередъ рады). Третій ключь касы рѣшено вôддати проф. Вахнянинови.

Кромѣ того выбрано двѣ комісіи до пôдготовляючихъ роботъ. До комісіѣ книжковои и друкôвъ выбрано пп. Вахнянина, Шухевича и о. Тороньского, а до комісіѣ реґуляміновои дра К. Левицкого, дра Савчака и дра Федака. — Технічного директора не выбрано ще.

Товариство увôйде въ житє зъ днемъ 1 жовтня.

Слѣдуюче засѣданє рады надзираючои вôдбудесь въ першихъ дняхъ липня, о чôмъ всѣ члены рады будуть повѣдомленû.

Переглядъ политичный.

Є. Вел. Цѣсарь Найвысшою постановою зъ дня 15 червня с. р. удѣливъ санкціѣ законамъ, ухваленымъ Соймомъ галицкимъ. Силою тыхъ законôвъ змѣняють ся артикулы 4, 8, 11, 12, 13, 14, 15 и 16 уставы зъ дня 1 сѣчня 1889 о правныхъ вôдносинахъ стану учительского публичныхъ школъ народныхъ.

Є. Вел. Цѣсарь выѣзджаючи зъ Берна подякувавъ власноручнымъ письмомъ высланымъ до намѣстника Моравы за сердечне Єго принятє и высказавъ бажанє, щобы всѣ дѣлали въ згодѣ для пôднесеня добробыту мо-

---

гомъ въ поле. Паробокъ же єсть, погоничь єсть, хоч и оба нанятû, бо менѣ Панъ Бôгъ свого хлопця не давъ. Могли бы они пôти зъ плугомъ; и худобы не замучать, попасуть въ пору, то знаю, — та чоловѣкови якось маркотно сидѣти дома зъ заложеными руками. Отъ, думаю собѣ, якось веселѣйше выйти въ поле и помалу за волами ходити, подивитись, якъ гарна земля крає ся и вôдвертає ся гладко, якъ птички Богъ зна' зъ вôдки злѣтають ся до скибы по хробачки, якъ то тамъ въ поли и на небѣ... Менѣ не воля до роботы йти, єсть кому пôти за мене, та я не люблю такъ якъ другû до горы черевомъ лежати. Чоловѣкъ при роботѣ стає лѣпшимъ и якось єму на серци спокôйно. Такъ нинѣ пôшлю я хлопцѣвъ, а зъ вами таки выпємо по чарцѣ. Атже намъ бы и соромно було, безъ людей, безъ сусѣдôвъ, крадькома все такъ робити. И такъ не годить ся, таки добеpу я вамъ добрыхъ сватôвъ и мусимо запити.

— Конче?

— А конче! — сказавъ старый уперто. — Що то мы? жебручû люде, чи що, що пôдъ плотомъ сватають ся? Е! таки треба по людски и не жалѣти нѣчого.

— Я певно не пожалѣю нѣчого, мôй Кузьмо, але бачите, я вôдъ тыхъ звычаѣвъ уже вôдвыкъ, и менѣ пильно въ дорогу.

— Дорога не втече! — сказавъ старый и пошкробавъ ся въ голову, бо не розумѣвъ, чому єму такъ спѣшно. Та сказавши собѣ, що мабуть того и не повиненъ розумѣти, пôшовъ за сватами, за горѣвкою, щобы все вôдбути по звычаю.

Бондарчука люде любили; тому й пѣкавû були на тû несподѣванû єго сваты. Отже зôбрались скоро потрѣбнû и непотрѣбнû и на превелику втѣху Кузьмы вôдбуло ся сватанє по вôдвѣчному звычаю. Навѣть Ярина, що такъ и видко було ѣй зъ очей радôсть та пыху, удавала невле и смутокъ и упôръ. Того вымагавъ вôдъ неи звычай, той звычай, що то безъ него якось дивно и прикро.

Вкôнци коло полудня, покинувши въ хатѣ Кузьмы всѣхъ пôдпитыхъ и щасливыхъ, а Кулину дуже зажурену зъ причины сорокатои курки, котру треба було зарѣзати, Остапъ убраный досыть гарно и вже не по хлопски, поѣхавъ до двора. Вôнъ все, коли треба було, мавъ наготовлену другу одежу зъ иншого стану, котра єго зовсѣмъ змѣняла. Кулина казала, що Остапъ выглядавъ, якъ ясновельможный графъ.

И справдѣ, глянувши на Остапа, нѣхто бы не подумавъ, що вôнъ зъ селяньского роду, такъ довге житє середъ иншихъ людей змѣнило єго выглядъ, а наука, праця умыслова выразно зазначилась на чертахъ єго лиця. При мужескôмъ лици, при великôй силѣ и вôдвазѣ, такожь велика доброта серця малювала ся на погôднôмъ єго чолѣ и въ синихъ очахъ. Хôдъ, рухъ, поведенє єго не мали въ собѣ тои несмѣлости, яку дає звычайно высоке самолюбство, що лякаєсь упокореня на кождôмъ кроцѣ. Вôнъ бувъ смѣлый, бо все передвиджувавъ и все бувъ готовъ знести.

Перейдѣмъ теперь до того двора, до котрого Остапъ ѣхавъ, и заглянѣмо въ єго середину.

На горбку коло ставу, середъ густыхъ зеленыхъ деревъ, стояла палата; бо поверховый дôмъ, обведеный городомъ на способъ анґлійскій, звычайно зве ся у насъ палатою. Зъ двохъ єго сторôнъ, мовь два рамена, выходили двѣ жовтû офіцины зô стовпами зъ переду такъ, якъ и у палаты. У входу въ подвôрє вносила ся величезна брама зъ лѣхтарнями, зъ будкою для воротаря и золочеными головками на зелѣзныхъ штахетахъ. Надъ нею висѣла зъ однои стороны береза, а въ другои шумѣла чорна смерека.

Въ серединѣ межи офіцинами, палатою а брамою стелила ся зелена мурава, старанно стрижена; а простый компасъ марморовый выгрѣвавъ ся на сонци, не знати — по що, бо нѣхто не пытавъ ся у него о годину. Всюды було видко великій порядокъ и чистоту;

равскои столицѣ. Ґазеты нотують вѣсть, що якійсь селянинъ Чепекъ мавъ на запытане Є. Вел. Цѣсаря сказати, що нарôдъ ческій бувъ бы дуже щасливый, колибъ Є. Вел. коронувавъ ся на ческого короля.

У Вѣдни удержуєсь вѣсть, що міністеръ двору Седеній мае стати амбасадоромъ въ Берлинѣ на мѣсце Сеченіого. Змѣна та мае однакожь наступити ажь по сесіи спôльныхъ Делеґацій.

Пôсля вѣстей, якѝ одержали берлиньскѝ ґазеты, ширить ся холера въ Россіи також въ сторонахъ надъ долѣшною Волгою тамъ, де тогôдъ бувъ великій голодъ.—Петербургска праса обговорюючи бесѣды кн. Бісмарка каже, що теперѣшнѝ вôдносины Россіѣ до Нѣмеччины суть лѣпшѝ якъ були за Бісмарка.

Пôсля frankfur. Ztg. мае проектована реформа войскова збôльшити армію нѣмецку о 30.000 до 40.000 людей. — На зборахъ партіѣ центра въ Монаховѣ названо вôдзывы кн. Бісмарка у Вѣдни зрадою державы.

Новинки.

Львôвъ дня 1 Липня

— **Сторожи огневôй въ Єзуполи** удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 вр. запомоги.

— **Вôдзначене.** Его Вел. Цѣсарь надавъ радникови Двору и ц. к. высшого Суду краєвого, Маркови Чайковскому, въ нагоды перенесеня его въ сталый станъ спочинку, хрестъ кавалерскій ордеру Леопольда зъ увôльненемъ вôдъ таксы.

— **Именованя.** П. Міністеръ фінансôвъ именувавъ управителя маґазину головного уряду мытового въ Краковѣ, Юліяна Бутковского, старшимъ управителемъ въ тôмъ же урядѣ. — П. Міністеръ торговлѣ именувавъ почтовыхъ концеuістôвъ: Остапа Шелиговского, Льва барона Дормуса де Кіліянсгаввенъ и Петра Бѣласа, почтовыми комісарями у Львовѣ. — Львôвскій ц. к. высшій Судъ краєвый именувавъ судовыми аускультантами практикантôвъ: Романа Бѣрецкого, Вяч. Генриха Чайковского, Кирила Черлюнчакевича, Тадея Антона Малачиньского и Клима Заградника. — Ц. к. высшій Судъ краєвый въ Краковѣ именувавъ канцелістами Судôвъ повѣтовыхъ: возьного Михайла Дуткевича до Неполомиць и вахмайстрôвъ жандармеріѣ: Кароля Маєвского зъ Камѣнки струмиловои до Андрихова, Михайла Буяка зъ Ясла до Мушины и Антона Коха зъ Дембицѣ до Фриштака.

— **Конкурсъ.** При львôвскій ц. к. Дирекціѣ поліціѣ суть опорожненѝ двѣ посады ц. к. сторожѣвъ цивільно-поліційныхъ низшои катеґоріѣ. Рôчна платня 300 вр. зъ рôчнымъ додаткомъ активальнымъ 90 вр. Подавати ся треба до 10 липня с. р. Выслуженѝ пôдофіциры мають першеньство. — Міністерство войны розписує конкурсъ на двѣ посады учителѣвъ и двѣ посады учительокъ при войсковыхъ школахъ народныхъ въ Перемышли и Ярославѣ. Убѣгаючѝ ся о тѝ чотири посады мусять мати вôдповѣднѝ кваліфікаціѣ для школъ зъ нѣмецкимъ языкомъ выкладовымъ. Въ недостачи такихъ кандидатôвъ, першеньство будуть мати выслуженѝ пôдофіциры, укваліфікованѝ до посадъ правительственныхъ, для нихъ застереженыхъ. Платня рôчна буде выносити 710 вр. и 60 вр. пятилѣтного додатку. Крôмъ того одержить управитель 100 вр. додатку зъ вôльнымъ мешканємъ. Подання треба вносити до команды 10-го корпуса въ Перемышли найдальше до 15 липня.

— **Ц. к. Ґенеральна Дирекція австрійскихъ зелѣзниць** державныхъ подає до вѣдомости, що при шляху Краков-Львôвъ стацію Клай, уряджену дотеперь лише для руху особового, пакункового и поспѣшныхъ посылокъ, отворено зъ днемъ 1 липня с. р. и для руху товарôвъ въ цѣловозовыхъ наборахъ.

— **Перенесеня.** Ц. к. высшій Судъ краєвый въ Краковѣ перенѣсъ судового канцеліста Ом. Домічка зъ Андрихова до Пôдгôря.

— **Комісаріятъ поліціѣ въ Перемышли,** установленый розпорядженємъ Міністерства справъ внутрѣшныхъ, буде залагоджувати всѣ справы поліціѣ державнои, справы поліцій чужихъ, мельдунковыхъ, паспортовыхъ и шупасничихъ, якѝ доси залагоджувало ц. к. Староство въ Перемышли. Дѣяльнôсть комісаріяту буде розтягати ся на мѣсто Перемышль и на громады положенѝ въ перемыскôмъ повѣтѣ. Дѣяльнôсть комісаріяту розпочинаєсь зъ днемъ 1 липня с. р.

— **Мѣщаньска читальня въ Городку** выбрала на першихъ своихъ загальныхъ зборахъ въ день Благовѣщеня Пресв. Богородицѣ выдѣлъ, въ складъ котрого входять: о. Мих. Кульматицкій яко голова, дръ Л. Озаркевичь яко заступникъ головы, Стефанъ Мельникъ яко секретарь, Григорій Морининъ яко скарбникъ, Иванъ Качмарскій яко бібліотекарь, а Юрій Ґоцко и Антôнъ Мозола ако выдѣловѝ. Заступниками выдѣловыхъ суть пп. Петро Свѣтенько и Стефанъ Ґоцко. Читальня числить 50 членôвъ и розвиває ся добре. Бібліотека єѣ числить уже 250 книжокъ. Долею читальнѣ займає ся щиро выслуженый ц. к. ротмістръ, п. Маркевичь.

— **Місія духовна** вôдбуде ся въ Кривôмъ коло Радехова въ дняхъ вôдъ 3 до 5 липня. Місіонеры и проповѣдники будуть зô Львова.

— **Девята аґентура** станіславôвского дякôвского товариства завязалась въ деканатѣ коломыйскôмъ дня 24 с. м. На зборахъ было 25 дякôвъ. Аґентомъ сеи аґентуры выбрано пѣвця п. Н. Волчука зъ Коломыѣ, а заступникомъ п. І. Сѣрнюка зъ Турки — для деканата коломыйского, а двохъ заступникôвъ выбрано для сусѣднихъ деканатôвъ, а то: п. І. Березовского, зъ Чортôвця, для деканата жукôвского и п. Прок. Свободяна зъ Княждвора для деканата пѣстиньского. Такимъ способомъ станіславôвске товариство дякôвъ разомъ зô своими агентурами числить дотеперь 210 членôвъ, а крôмъ того єсть надѣя, що въ деканатѣ жукôвскôмъ та пѣстиньскôмъ завяжуть ся аґентуры.

— **Рускій народный театръ** пôдъ дирекцією п. Ивана Біберовича прибуде въ тыхъ дняхъ до Богородчанъ, де вже 6 с. м. дасть перше представлене. Всѣхъ представлень буде тамъ лишь шѣсть.

— **Стипендія им. о. Якова Гудика.** Въ гусятиньскôмъ Выдѣлѣ повѣтовôмъ пôднесено — якъ доносять до „Дѣла“, гадку и переведено єѣ въ ухвалу, щобы оснувати фондъ стіпендійный имени померлого недавно члена тогожь выдѣлу, о. Якова Гудика. Стіпендія въ высотѣ 80 вр. служила бы въ першу родинѣ покôйника ажь до часу певнолѣтности наймешои его дитины, а опôсля для дѣтей селяньскихъ гусятиньского повѣта. Ся ухвала прийде ще на повну Раду повѣтову.

— **Пригода въ Залучу надъ Збручомъ.** Въ селѣ Залучу надъ Збручомъ лучилась пригода дня 21 м. м. Властитель дôбръ Кіммельманъ выправивъ нововомъ до сусѣдного села Вовковець двѣ своячки, и зъ вôдтамъ мавъ вôзникъ Куба Шимкôвъ вертати порожнымъ нововомъ. А що дня того въ Вовкôвцяхъ бувъ вôдпустъ, то Шимкôвъ задержавъ ся тамъ тôлько, що высповѣдавъ ся и ажь вечеромъ выбравъ ся въ поворотомъ до Залуча. Не ѣхавъ же вôнъ гостинцемъ, щобы не вымивати що хвилѣ возôвъ прочанъ, а звернувъ на бôчну дорогу и на 9 годину вечеромъ приѣхавъ пôдъ Залуче. Ту на скрутѣ дороги замѣсть взяти на право, поѣхавъ просто передъ себе. Чи не знавъ чи не видѣвъ прогалины передъ собою, досыть що разомъ зъ нововомъ и кôньми влетѣвъ въ ню. А прогалина глубока на кôлька метрôвъ. На другій день о годинѣ 5 рано переходила недалеко тои прогалины жѣнка зъ Залуча, и она почула, якъ у прогалинѣ ржавъ тихо кôнь. Иде надъ прогатину, дивить ся, а тамъ на днѣ лежить оденъ кôнь зô страшно побитою головою и выбитымъ окомъ а другій пôдъ нимъ страшно покалѣченый, зô зломанымъ каркомъ та поломаными ногами вже неживый. Повôзъ поторощеный на дрôбнѝ куснѣ, а зъ пôдъ неживого коня видко тôлько ноги вôзника. Жѣнка дала сейчасъ знати у село. Прибѣгли люде, выпрягли живого ще коня, другого вже неживого стягнули зъ вôзника, бо на нѣмъ лежавъ, и думали, що ще вратують нещасного. Та вже было за пôзно. Тѣло вôзника було вже холодне, права рука зломана, а всѣ ребра поломанѝ, а лице и цѣле тѣло страшно покалѣчене. Сильнѝ конѣ такъ термосились у вузкôй прогалинѣ, що копытами роздусили та зовсѣмъ присыпали землею вôзника. Нещасный чоловѣкъ мавъ ледви 35 лѣтъ, лишивъ жѣнку и 4 малыхъ дѣтей въ найбôльшôй бѣдѣ, бо мавъ тôлько малу хатину, а живъ зъ малои платнѣ, яку дôстававъ у дворѣ, яко вôзникъ. Якъ бы такъ хочь яке-таке поруче было надъ прогалиною, то була бы и жѣнка Шимкова не стала вдовою, а дрôбнѝ дѣти сиротами.

— **Зъ кругôвъ адвокатскихъ.** Субститутомъ померлого у Львовѣ адвоката дра Адольфа Мошиньского именованый адвокатъ краєвый дръ Августъ Мошиньскій.

— **Важне для кандидатôвъ на послôвъ, радныхъ мѣста** и т. д. Що чоботы зачали грати при выборахъ велику ролю, того примѣръ давъ оденъ угорскій посолъ, котрый казавъ зробити кôлькасотъ паръ чоботъ и роздавъ ихъ по одному зъ пары своимъ выборцямъ, обѣцюючи дати по другому тогды, коли буде выбраный посломъ. Сю гадку угорского посла пôдхопивъ, видко, якійсь Американець и улѣпшивъ єѣ, бо придумавъ такѝ чоботы, котрѝ, коли въ нихъ ступати, лишають письмо на земли, особливо на камѣнныхъ плытахъ, на тротоарахъ по мѣстахъ. Пôдъ пôдошвами тыхъ чоботъ єсть умѣщеный приладъ до друкованя разомъ зъ фарбою. Коли отже чоловѣкъ ступаючи, потисне на пôдошву, то вытискає крôзь письмо фарбу, а на тротоарѣ лишаєсь тогды кôлька рядкôвъ четкого письма, н. пр. зъ якимсь оголошенємъ. Выналодець сеѣ новои рекламы припоручає сѝ чоботы особливо кандидатамъ на послôвъ, радныхъ и т. д. Коли н. пр. Смайсъ хоче оголосити свою кандидатуру, то вкладає по просту лишь своє имя пôдъ пôдошву чоботъ и слово: „Выбирайте!“, а вôдтакъ иде по цѣлôмъ мѣстѣ и лишає по собѣ на плытахъ тротоарôвъ тысячѣ а тысячѣ вôдозвъ до достохвальныхъ выборцѣвъ: „Выбирайте Давида Смайса!“ Розумѣє ся, що вôнъ мусить то завчасу зробити, бо его противникъ готовъ натягнути чоботы може зъ приладомъ, котрый бы таке друкувавъ на тротоарахъ: „Не выбирайте Смайса, бо то падлюка!“ Незадовго мають вôдбути ся у Львовѣ выборы до рады громадскои; цѣкава рѣчь, що бы то мы читали по тротоарахъ, колибъ такъ декотрѝ кандидаты спровадили собѣ такѝ чоботы зъ Америки?! Выналодець тыхъ чоботъ думає пôслати ихъ на всесвѣтну выставу до Чікаґо и має надѣю, що зробить дуже добрый интересъ.

— **Божевôльный.** Въ Костинѣ на Буковинѣ збôжеволѣвъ въ розуму сынъ мѣсцевого пароха о. Мандычевского, укôнченый аґрономъ и знаный пасѣчникъ. Коли его хотѣли забрати до шпиталю, вôнъ схопивъ стрѣльбу и убивъ двохъ паробкôвъ. Божевôльного вôддано до шпиталю въ Черновцяхъ.

та на порядокъ сей зъуживано мабуть богато часу, силъ и посунено его ажь до пересады. Стежки, що вели до палаты, були заметенѝ такъ, що и пороху на нихъ не было, а дальшѝ були граблями пописанѝ въ рôжнѝ мережки. Въ ґанку мовь на сторожи стояло мовчки кôлька слугъ въ ґранатовыхъ фракахъ и жовтыхъ камізоляхъ.

Паномъ того села и кôлькохъ иншихъ сѣлъ, палаты, офіцинъ и огороду, бувъ оденъ зъ тыхъ въ нинѣшнѝ часы численныхъ дорôбникôвъ, котрѝ мають всѣ хибы давнои аристократіѣ ще и въ пересадѣ, а не мають жаднои въ єѣ великихъ прикметъ. Батько пана Суздальского бувъ сыномъ економа; самъ займавъ ся интересами панôвъ и выйшовъ на пана. Сынови оставивъ два ключѣ, пôвъ міліона капіталу и знакомости. Бо той, хочь сынъ економа, оженивъ ся зъ ґрафянкою П., зъ котрою родина не знала, що зробити, бо въ молодости лучилась єй якась пригода, а пригоду тую непотрѣбно розголосили....

(Дальше буде.)

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 1 липня. Є. Вел. Цѣсарь вернувъ вчера о 9 год. 15 мін. до Вѣдня де мешканцѣ Вѣдня зробили Єму велику овацію.

Петербургъ 1 липня. Холера въ Баку ширить ся дальше. Въ самôмъ Астраханѣ нема ще холеры, але на однôмъ кораблю придержанôмъ коло пристани было кôлька выпадкôвъ занедужаня на холеру.

Христіянія 1 липня. Міністерство подало ся до димісіѣ.

Парижъ 1 липня. Дельонкль має поставити въ парляментѣ резолюцію взываючу правительство, щобы оно взяло ся заразъ до приготовленя всесвѣтнои выставы въ Парижи на 1900 р. для того, що на 1900 р. проєктує ся також всесвѣтна выстава въ Берлинѣ.

Софія 1 липня. Вчера розпочавъ ся процесъ противъ убійникôвъ Белчева.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКОВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневниковъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнî“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневниковъ“ Людвика Пльона.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.